

się spełniają to pallotyńcy w Polsce są już 100 lat. Książka kończy się podziękowaniem za stuletnią obecność i rozwój Pallotyńców w Polsce.

Czytając książkę warto zwrócić uwagę na szatę graficzną. Już sama okładka wprowadza czytelnika w świat Kolumbii i Wenezueli. To o czym zostało napisane jest też pokazane na fotografiach. W książce znalazły się zdjęcia misjonarzy, placówek oraz pallotyńskich parafian. O oprawę graficzną zatroszczył się ks. Zdzisław Wdziekoński SAC, który towarzyszył ks. Pałdyze w wyprawie po Ameryce Południowej. To on zadbał o praktyczną stronę wyprawy, a także został jej fotografem.

„Gorzki smak Kolumbijskiej kawy” to książka badawcza. Celem autora nie była książka naukowa, ale po części zamysł ten się nie udał. Nie jest to zwykła opowieść o krajach misyjnych, którą czyta się jednym tchem. To pozycja bardzo starannie zaplanowana i przemyślana, która zawiera wiele rzetelnych informacji. W sposób dokładny, krok po kroku autor przedstawia powstanie pallotyńskich delegatur w Kolumbii i Wenezueli. Porusza i omawia wszystkie aspekty pracy misjonarzy. Przytacza problemy z jakimi borykają się katolicy w krajach, do których zostali posłani polscy misjonarze. W książce nie brakuje świadectw i własnych przemyśleń autora. Ks. Pałyga odwołuje się do polskich doświadczeń po to aby czytelnik jeszcze lepiej zrozumiał latynoamerykańską rzeczywistość.

Po książkę może sięgnąć każdy. Jednak najwięcej czytelników znajdzie ona wśród sympatyków misji. Można ją także uznać za swego rodzaju podręcznik dla misjonarzy udających się do Kolumbii czy Wenezueli. Polecam ją także misjologom oraz osobom zajmującym się misjami. Uważam, że od ks. Jana Pałygi, który mrówczą pracą i systematycznością opisał działal-

ność misyjną Pallotyńców w Kolumbii i Wenezueli, możemy uczyć się dokładnie z jaką powinniśmy badać misje.

KAROLINA DZIEWULSKA

CZAS SPOTKANIA – DOŚWIADCZENIE MISYJNE NA WYSPACH ZIEŁONEGO PRZYŁĄDKA, red. Patrycja Młynarek, Szymon Stułkowski, Poznań 2009, Sekretariat Misyjny Archidiecezji Poznańskiej. Akademickie Koło Misjologiczne, ss. 80.

Czas spotkania można powiedzieć, że jest to książka, która zbiera dwa, a nawet trzy w jedno. Bo jest ona albumem, ale też swoistym podręcznikiem do geografii o Wyspach Zielonego Przylądka, a zarazem stanowi wspomnienia z wyprawy Akademickiego Koła Misjologicznego na Cabo Verde, wspomnienia ze spotkania człowieka z człowiekiem. Treść główna ma charakter reportażu. Czytając ją, ma się wrażenie, jakby się słuchało osoby opowiadającej o tym kraju i wydarzeniach (przyznam, że jest przez to niezmiernie wciągająca), jakie towarzyszyły grupie tam przebywającej, a było ich niemało, bo przecież oprócz poznawania życia codziennego mieszkańców wysp, uczestnicy wyjazdu odwiedzili więźniów w więzieniu, byli u chorych, wspomagając ich sakramentami i podstawową opieką medyczną, pomagali w prowadzeniu rekolekcji dla tamtejszej młodzieży i pomogli również w sadzeniu drzewek w górach. Ale chyba największymi owocami tego wyjazdu są trwające do dzisiaj dnia przyjaźnie i nawzajem ubogacające wspólnie przeżyte chwile.

Książka *Czas spotkania* nie jest pozy-

cją, którą się czyta, później odkłada na półkę lub oddaje do biblioteki i idzie w zapomnienie. Dzięki wzbogaceniu jej o wypowiedzi i refleksje uczestników wyjazdu, treść książki zostaje w człowieku w postaci refleksji, jakie ona wzbudziła podczas czytania. Czytając ją, zaczynamy się zastanawiać nad życiem tamtych ludzi, rzeczywistością ich otaczającą, problemami jakie napotyka w swoim życiu i w rezultacie dochodzimy do paradoksalnych wniosków: o ile bardziej Ci ludzie są od nas bogatsi dzięki swojej prostocie i ubóstwu, o ile bardziej są od nas entuzjastyczni i radośni pomimo niejednokrotnie braku szerszych perspektyw na *normalne* życie. Zagłębiając się w lekturę tej książki, można dostrzec jeszcze jedną rzecz: od opisujących wyprawą emanuje ogromny zapach misyjny i wielki głód bliskości przyrody, który zaspokoili, odwiedzając Wyspy Zielonego Przylądka. I o ile taki głód drzemie w każdym z nas, o tyle zapach misyjny dotknie każdego, który przeczyta tę książkę!

MACIEJ SNELA

Tomasz Szyszka SVD (red.), OJCIEC MARIAN ŻELAZEK SVD OJCIEC TRĘDOWATYCH, Warszawa, Wydawnictwo Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego 2008, ss. 196.

22 maja 2007 roku w auli Jana Pawła II na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie odbyło się międzynarodowe sympozjum misjologiczne „Wkład ojca Mariana Żelazka SVD w kształtowanie tożsamości misyjnej w Polsce”. Sympozjum zostało zorganizowane przez sekcję misjologii Wydziału Teologicznego UKSW, Prowincjalny Se-

kretariat ds. Misji Księży Werbistów w Polsce oraz Departament Współpracy Rozwojowej MSZ. Książka zatytułowana „Ojciec Marian Żelazek SVD Ojciec Trędownych” stanowi zbiór referatów wygłoszonych podczas wyżej wspomnianego sympozjum. Ukazała się jako 15 numer w ramach serii wydawniczej „Studia i Materiały Misjologiczne” nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego pod redakcją ks. dr Tomasz Szyszki SVD, wykładowcy misjologii w Katedrze Historii Misji na Wydziale Teologicznym UKSW.

Artykuły zawarte w niniejszej publikacji poświęcone są osobie i działalności polskiego misjonarza o. Mariana Żelazka SVD w Indiach, który całe swoje życie związał z posługą misyjną na rzecz chorych na trąd.

Wśród artykułów ukazujących osobę ojca Mariana Żelazka SVD na szczególną uwagę zasługują referaty E. Sakowicza (*Kontekst kulturowy posługi ewangelizacyjnej Kościoła w Indiach*) oraz W. Wesołego (*Kształtowanie się powołania misyjnego ojca Mariana Żelazka*). Prof. dr hab. Eugeniusz Sakowicz, religioznawca, kierownik Sekcji Religiologii oraz Katedry Teologii Religii na Wydziale Teologicznym UKSW w Warszawie w swoim referacie szczególny nacisk kładzie na dialog, który jest niezbędny do pracy w posłudze misyjnej. Autor w swoim referacie skoncentrował się na dialogu w kontekście azjatyckim, tj. dialogu z kulturami, dialogu z religiami oraz dialogu z ubogimi. Bez dialogu praca ewangelizacyjna nie byłaby możliwa i nie przynosiłaby żadnych owoców. *Kościół katolicki, podejmując dialog z kulturami i z religiami Azji, nie może uciec od odpowiedzialności za los tych, którzy doświadczają nędzy, ubóstwa, poniżenia godności osobowej* – napisał autor. Ks. prof. UWM dr hab. Waldemar Wesoły